

Comenius projekt élménybeszámoló - Törökország

Utunk 2014. május 11-én kezdődött, s 16-án ért véget. Ez alatt az idő alatt olyan tapasztalatokat és élményeket szereztünk, amelyekre életünk során mindig emlékezni fogunk és ezt mind a nemzetközi Comenius pályázatnak és tanárainknak köszönhattük. Kísérőink Karsai Attila igazgató úr, Karsainé Pataki Judit és Dajka Adrienn tanárnők voltak, akikkel együtt átélhettük első repülővel való utazásunk.

Vasárnap hajnalban indultunk Encsről a budapesti repülőtérre. Első utazásunk révén minden, ami körülött minket újdonságként hatott ránk. Mikor felszállt a repülő fényképezőink rögtön bekapcsolódtak és több száz képet készítettünk az első tíz percben. Isztanbulba érkezésünkkor

elfoglaltuk a szállásunkat és nekivágtunk, hogy megismerjük a város pár nevezetességét, például a Topkapi szeráj-t és a Kék mecsetet. Az utóbbinál

megtapasztalhattuk a török vallás sajátosságait. Az éjszakai forgatagban számos gyönyörű bolttal találkoztunk, majd később egy török étteremben vacsoráztunk meg, ahol bárányhúst és más különlegességeket is megkóstolhattunk.

Másnap egy kis reggeli séta után Adanába repültünk. Ott pálmafák ezrei vártak minket és az időjárás is nagyszerű volt. De még nem érkeztünk meg az úti célunkhoz, ezért buszra szálltunk és Mersin-be indultunk. Késő délután álltunk meg egy gigantikus bevásárlóközpontnál ahol találkoztunk a minket elszállásoló családokkal. Ők elvittek számos lenyűgöző helyre (tengerpart, török cukrászda), majd egy másik országból érkező diákkal együtt nekivághattunk, hogy rengeteg emléket gyűjtve megörökítsük az ott tartózkodásunk rövid idejét.

Kedden kipihenten és izgatottan érkeztünk 8:30-ra a helyi iskolába. Alig vártuk, hogy megérdeklődjük egymástól milyen a lakás és a család, aki elszállásolt minket. A török vendéglátóink körbevezettek az iskolában, egy nagy teremben összegyűltünk a

tanárokkal együtt és üdvözölt minket az iskola igazgatója. A tanárok összeültek egy megbeszélésre, a diákoknak meg megmutatták a nagy tornatermüket, átöltöztünk és kezdetét vette egy röplabda bajnokság. Sok ottani diák nézőként vett részt. A meccs után török zenét játszottak le, ezekre megtanították a tipikus lépéseket és együtt táncoltunk, mindenki addig, ameddig bírta. Ezt követte egy kidobós labdajáték. Megéhezve a sok mozgástól utunk az ebédlőbe vezetett, ahol sokféle nevezetes ételt kóstolhattunk meg.

Délután lehetőségünk nyílt megismerni jobban a különböző nemzetiségű diákokat. Elérkezett az ideje a nemzetközi csapatok prezentációinak. Nagyon érdekesek és különbözőek lettek, mindenki jól végezte el ezt a feladatot. Mi Rubik Ernő önéletrajzát mutattuk be angol nyelven. A Rubik kocka 40 éves évfordulójának alkalmából választottuk őt.

Mindezt egy „Mit tudsz Törökországról?” című vetélkedő követte. Mi magyarok és az olaszok válaszoltak helyesen a kérdésekre. Kiosztották a jutalmakat, majd az egyik török diáklány tartott egy kis koncertet nekünk. Bámulatos hangja van! Kaptunk üdítőket, rágcsálnivalókat és még egy tortát is. Itt még nem volt vége a napnak. Este újból találkoztunk mindannyian. Még sétáltunk is egyet a tengerparton. Jó volt együtt tölteni az időnket.

Szerdán reggel 8:30-kor az iskola előtt találkoztunk a többiekkel, ahonnan a Mersini Egyetemre látogattunk el.

Különleges fogadtatásban volt részünk, hiszen az egyetem rektora köszöntött minket. Ezután lehetőségünk nyílt körbejárni és betekinteni az intézmény több karára is, ami nagyon érdekes volt.

A következő állomásunk egy üvegyárba vezetett. Itt megfigyelhettük, hogyan készülnek a különböző poharak és más egyéb használati tárgyak. Lebilincselő volt látni azt a hosszas munkafolyamatot, ahogyan az üvegpoharak elkészülnek.

Szavakkal nem lehet leírni milyen szemet gyönyörködtető látványt nyújtott a következő úti célunk Tarsus.

Egy lélegzetelállító vízesés mellett volt lehetőségünk ebédelni, amit hosszas szünet követett. Ez idő alatt lehetőségünk volt sok szép képet készíteni illetve felfedezni a környéket. Egy jól eső pihenés után ellátogattunk Szent Pál szülőhelyére is.

A szabadidős tevékenységünk után elindultunk hazafelé, az úton mindenki próbált pihenni, hogy legyen elég erőnk az estére.

Ugyanis miután visszaértünk Mersinbe, elindultunk egy csodálatos kis tengerparti vendéglátóhelyre, hogy megünnepeljük közösen az egyik török vendéglátónk születésnapját. A hangulat nagyszerű volt.

Ismét egy élményekkel teli nappal gazdagodtunk.

Csütörtökön rájöttünk, hogy Mersin milyen nagy is valójában. Elsőként egy lenyűgöző helyi múzeumba látogattunk el. Ez a város hajós múltját mutatja be (festmények, régi öltözékek). Miután szétnéztünk, elindultunk a város egyik szép kikötőjébe, ahol meghallgattunk egy előadást.

Mindezek után a következő úti cél egy nyitott múzeum volt egy kisebb hegyoldalon. Ahogy megérkeztünk erre a gyönyörű helyre, mindenki szinte szaladt a korláthoz, hogy megnézhesse a

csodás látványt, aminek a neve „A Mennyország szakadéka”. Ahogy szétnéztünk figyelmesek lettünk arra, hogy három teve pihen a parkoló mellett. Természetesen egy rövid tevelés belefért az időnkbe, így sokan elmentek egy kisebb körre. Néhány fénykép után elindultunk felfelé, hogy megcsodálhassuk a „Pokol gödre” nevű részét a hegyoldalnak. A hegyoldal

tartogatott számunkra még egy másik szép látványt is, miután lesétáltunk több száz lépcsőfokon. Egy romos kápolnát láthattunk a szakadék alján.

Egy gyönyörű tengerparti helyen ebédeltünk és mindenféle tengeri finomságot kóstolhattunk meg. A nagy pihenő után eljött az ideje, hogy meglátogassuk a tengerpartot, amit mindenki nagy izgalommal várt.

Az idő kitűnő volt fürdéshez és napozáshoz is. A tengerpartról látni lehet egy várat, mely csodálatos látványt nyújt a fürdőzőknek és a bámmészködőknek is egyaránt.

Eljött az utolsó esténk Mersinben, így még vacsoráztunk egyet közösen egy étteremben a tengerpart közelében. A vacsora tipikus török étel volt, kebab és mellé még néhány fűszeres szósz. Sajnos hamar eljött a búcsúzkodás ideje is. Ugyanakkor örömmel teli volt megismerni különböző nemzetiségű diákokat. Sose felejtjük el őket.

Pénteken a hazafelé tartó út alatt egymás szavába vágva meséltük élményeinket. Végül megérkezvén

Budapestre célba vettük Encset, ahol már a családjaink mosolygó és megkönnyebbülő arcai vártak minket. Több hét sem lenne elegendő történetünk részletes elmeséléséhez. Nagyon hálásak vagyunk tanárainknak azért, hogy minket választottak és köszönettel tartozunk nekik, amiért ilyen felejthetetlen élményben lehetett részünk.

**Kravjánszki Viktória, Kuzkó Noémi, Kuzkó Réka, Váradi Anna
11. A osztályos tanulók
Encsi Váci Mihály Gimnázium, Szakközépiskola és Kollégium**